

Despre relevanță

04.04.2023

Dicționarele precizează în legătură cu acest termen că se enunță despre ceea ce are calitatea de a fi relevant, despre ceea ce iese în evidență, are însemnătate, o semnificație deosebită. Lăsând de o parte însă simpla semnificație de dicționar și apropiindu-ne de uzul său cotidian, vom constata destul de repede că a rosti cuvântul, mai ales pus în legătură cu sindicatul, fiindcă evident, în acest context, despre o astfel de abordare este vorba, va stârni imediat ba fiori (de dispreț?), ba furori (de adeziune?). Probabil că personalizarea este inevitabilă, deși extremele, lupta cu îndârjire întru condamnare, respectiv eroismul întru apărare, contestatari care aruncă cu ouă clocite, respectiv depuneri pioase de ofrande, nu prea par să-și găsească locul în normalitate.

Greu, dacă nu imposibil, să pui capăt disputelor stârnite mai ales când taberele cumva ajunse în vecinătate se cațără pe metereze, încredințați cu toții fie că poți muri din prea multă relevanță, fie că te poți asfixia în absența sa.

Indiferent despre care dintre tabere este vorba, ignoranța, voită sau nu, este însă aceeași: măsura în care nu este vorba despre cineva anume, eu sau tu sau el, o persoană, ci de grup, cel în care avem anumite roluri asumate iar prin prisma acestora interacționăm, în așa mod că se pot recunoaște cele fără de care ceva sau altceva, important pentru cea mai mare parte dintre membrii grupului, dacă nu pentru toți, nu s-ar fi realizat, nu ar fi existat.

Asta înseamnă însă că relevanța are nevoie de considerație, adică acceptare, evaluare obiectivă și recunoaștere. În absența acestora nu rămâne decât lupta din tranșee.

Acceptarea și recunoașterea țin destul de mult de cum suntem fiecare dintre noi, deși chiar și aici se pot gândi poziții rezonabile, adică poziții și judecăți raționale, cumpătate, dispuse la echidistanță, așa încât, mai ales atunci când ne raportăm la organizații și nu la un om anume, ceea ce rămâne la îndemână pentru a judeca pe cât se poate de bine relevanța este doar evaluarea obiectivă.

Ajungând însă aici, cel puțin prin prisma a ceea ce dorim să subliniem în articolul de față, lucrurile s-au simplificat brusc deosebit de mult în a aprecia relevanța, după cum probabil bine ați ghicit deja, organizațiilor sindicale.

Iar pentru a face acest lucru, ținând seama de faptul că una dintre solicitările curente este aceea de a verifica corectitudinea salarizării și încercând să rămânem la o perspectivă comună, adică una care nu ține seama de „umorile” personale, ne-am oprit asupra ultimei solicitări de acest gen.

Ce am constatat?

O diferență consistentă în ceea ce privește salariul de bază în mai puțin de un an de zile (mai exact, fiind vorba despre un profesor cu gradul I și o vechime de peste 25 de ani, o trecere de la 6872 lei la 9623 lei, cu perspectiva ca din iunie salariul să ajungă 10232), cu creșteri corespunzătoare ale sumelor convenite pentru, după caz, gradația de merit, dirigenție, predarea simultană, învățământ special sau control financiar preventiv.

Ne amintim: creșterile salariale au fost obținute numai datorită protestelor organizate de sindicate anul trecut, iar plata drepturilor amintite mai sus în raport cu salariul de bază aflat în plată, doar prin procesele derulate tot de sindicate și modificarea ulterioară a legislației la inițiativa acestora.

Educația este de altfel singurul domeniu în care astfel de drepturi sunt calculate în acest mod, în toate celelalte domenii ele fiind înghețate din 2018, cazul și în ceea ce ne privește, de exemplu, cu sporul de suprasolicitare.

Creșteri proporționale, desigur, și în ceea ce privește plata cu ora, totodată în ceea ce privește indemnizația de concediu, aceasta reflectând diferențele înregistrate, inclusiv prin includerea indemnizației de hrană în determinarea sa, rezultat tot al acțiunii sindicale care a reușit să impună modificarea legislației.

Iar aici ne-am reamintit că suntem la început de aprilie, chiar trecuți de „mai zglobiul întâi aprilie”, iar odată cu salariile din această lună vom primi și diferențele salariale rezultate din diferitele procese, în primul rând cele legate de drepturile convenite trecerii într-o altă tranșă de vechime (la vremea sa problemă împinsă și aceasta până la modificarea legislației) și cele privind drepturile salariale mai sus amintite. Sume care au început să devină „frumoase” ținând seama de cuantumul tranșelor aferente, viitorul urmând să adauge aici și drepturile convenite din recalcularea indemnizațiilor de concediu.

Sunt și „pierderi” (deși, din punct de vedere strict logic, nu prea ai cum să pierzi ceea ce nu ți se cuvine prin prisma legii): indemnizația de hrană și voucherele de vacanță de către colegii care au depășit nivelul de 8000 lei net la funcția de bază (excepție valabilă doar pentru învățământ, în toate celelalte domenii fiind luate în calcul toate veniturile, modificarea legislativă fiind tot rezultatul acțiunii sindicale), deși, chiar admitând „pierderea”, dacă am pune cifrele în calcul, am vedea că plusul rezultat este covârșitor în raport cu minusul suportat... Chiar adăugând la „pierdere”, după cum se mai obișnuiește, și creșterea corespunzătoare a cotizațiilor sindicale datorită succeselor de mai sus.

Am putea continua cu aspecte care nu sunt la fel de ușor cuantificabile, dar atunci credem că am cădea chiar în unul dintre „păcatele” de mai sus. Considerând însă fie doar și acestea apreciem că este facil de stabilit relevanța organizațiilor sindicale. Și nu pentru mine sau pentru tine, ci pentru noi toți.

În încheiere ar mai fi totuși de subliniat ceva: a recunoaște relevanța organizațiilor sindicale înseamnă a recunoaște relevanța fiecăruia dintre noi. Neexistând un personaj Sindicatul, deși mai toată lumea se raportează la organizația sindicală ca și cum acesta ar exista la propriu și i se pot pune în cârcă toate cele (avem aici un proces de personificare), sindicatul, indiferent cum apreciem această afirmație, este fiecare dintre noi, așa încât atât reușitele, cât și eșecurile, sunt ale noastre ale tuturor.

Cât despre ceilalți, cei adânciți în tranșee, „luptă sprâncenată”!